

12 . Bodeștii de Jos | Județ: Neamț | Punct: Cetățuia Frumușica | Anul: 2013

Anul: 2013

Cod RAN: 121625.01

Perioade: Preistorie

Epoci: Preistorie

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Neatribuit

Autori: Dan Lucian Buzea, Gheorghe Dumitroaia, Daniel Garvăn, Ciprian-Dorin Nicola, Roxana Munteanu

Instituții: Muzeul Național al Carpaților Răsăriteni, Sfântu Gheorghe, Complexul Muzeal Județean Neamț, Complexul Muzeal Județean Neamț, Complexul Muzeal Județean Neamț, Complexul Muzeal Județean Neamț

Raport

În continuarea cercetărilor din anii precedenți –nota 1- , anul acesta am reluat săpăturile în secțiunea S. IV (deschisă în 2012), în afara acesteia campania fi ind dedicată investigării șanțului de apărare presupus a exista pe latura de NE a sitului (S. VI). În ceea ce privește S. V, a cărei cercetare a debutat în 2012, aceasta a fost conservată pentru campania următoare, când va fi extinsă și, sperăm, fi nalizată. S. IV a fost extinsă pe trei laturi, în funcție de complexe interceptate, suprafața fi nală a acesteia fi ind de 57 mp. La fel ca și în anul precedent, o bună parte a campaniei din acest an a fost dedicată cercetării complexului notat Cx. 1, care a constat într-un șanț având deschiderea de 2 m și adâncimea de 1,60-1,88 m, umplut, în cea mai mare parte a sa, cu pietre. Pe baza materialelor din umplutură, dar și a detaliilor de stratigrafi e înregistrate am concluzionat că această structură aparține epocii bronzului, cel mai probabil etapei sale timpurii (taie mai multe dintre complexe eneolitice, între care Cx. 5, Cx. 7 și Cx. 9). În afara segmentului a cărui investigare a început în 2012 (S. IV, c. 1-1'), complexul 1 a mai fost interceptat într-una dintre extensiile secțiunii IV (c. 4A). S-a remarcat faptul că prima etapă de umplere a șanțului pare să fi fost precedată de aprinderea aici a unui foc – așa cum ne indică urmele consistente de cărbune descoperite în ambele sectoare cercetate, precum și arderea parțială a pereților șanțului, la partea lor inferioară. Imediat după stingerea acestui foc în șanț a fost aruncată o primă umplutură compactă de pietre, printre care se găsesc rare fragmente ceramice și mai multe carioapse carbonizate (cel mai probabil de la cereale). Partea superioară a șanțului s-a umplut, probabil, ceva mai lent sau într-o etapă în care alături de pietre (care formează, zonal, niveluri mai mult sau mai puțin consistente) a fost depus o parte din pământul scos la săparea structurii; așa se explică de ce, mai ales între -0,40 și -1,00 m, apar în umplutură materiale eneolitice în cantitate mare (ceramică, chirpici de la construcții distruse, plăcuțe de vatră, etc.). Până în prezent Complexul 1 a fost secționat în trei puncte apropiate, în partea de sud-est a sitului. Pentru a înțelege rostul construirii sale și pentru interpretarea corectă a diferitelor etape care i-au dat aspectul actual, este neapărat necesară urmărirea traseului structurii, în campaniile viitoare și cercetarea sa în mai multe sectoare. Complexul 5, identifi cat în partea centrală a secțiunii încă din anul anterior, a fost cercetat acum în întregime. Este vorba despre o construcție incendiată, datând din faza Cucuteni A, dintr-unul din primele niveluri de locuire cucuteniene de pe Frumușica. Structura s-a păstrat parțial, fi ind amputată de intervenții posterioare: tăiată pe latura de V de șanțul din epoca bronzului, pe cea de N de un complex de locuire aparținând fazei Cucuteni A-B și afectată spre E de alunecările pe pantă. Locuința se prezenta sub forma unei mase quasi-rectangulare de chirpici cu latura de aprox. 3 m. După îndepărtarea nivelului de distrugere s-au observat urmele podelei – din lut, arsă neuniform, având o grosime de max. 1 cm – pe care se afl au mai multe vase întregibile. Locuința nu a avut platformă. În colțul de sud-est al construcției s-a afl at o casetă cu cinci râșnițe de piatră. Vatra locuinței nu a fost surprinsă în suprafața păstrată. Au fost recoltate circa 15 vase, între care se remarcă atât prezența recipientelor mari, de provizii, cât și a mai multor cupe și a unui vas suport, toate decorate în maniera specifi că fazei Cucuteni A (atât bicromie, cât și tricromie). Această locuință suprapunea stratul steril din punct de vedere arheologic. Complexul 7, reprezentând resturile unei locuințe Cucuteni A, a fost identifi cat în S. IV

V, pe cca. 4 mp. Se prezenta sub forma unei zone cu bulgări de chirpici arși dispași. După îndepărtarea acestora, pe unele porțiuni a fost surprinsă și podeaua (arsă la cărămiziu sau negru). Aceasta avea o consistență dură și păstra la partea inferioară amprente de bănelor care au format platforma construcției. La limita cu Cx. 1 (spre E) au fost identificați cate și câteva fragmente provenind de la o vatră. Complexul 9, identificați cat sub Cx. 7, consta într-o aglomerare de bulgări de chirpici nearși. După ridicarea acestora, la adâncimea de - 0,95 - -1,00 m, a fost surprinsă podeaua ce se prezenta sub forma unui start de lut parțial ars, cu pete negre, cărămizii sau nearse. Pe podea au fost descoperite resturile a două vase și a unui capac, toate atribuite fazei Cucuteni A. La baza platoului, spre NE, a fost trasată S. VI, având dimensiunile de 8 x 2 m. Aici a fost surprins parțial șanțul de apărare al așezării. Acesta a avut, după toate probabilitățile, deschiderea la gură de cca. 8 m, iar adâncimea de 4,00 m (de la nivelul actual). Secțiunea noastră a surprins escarpa și fundul șanțului, precum și un mic segment din contraescarpă. Dacă partea superioară a taluzului interior se află în stratul de lut galben ce constituie sterilul arheologic, începând de la - 0,70 m șanțul a fost săpat în rocă. Fundul șanțului, plat, avea deschiderea de 1,10 - 1,20 m. În umplutura acestei structuri s-au delimitat trei straturi diferite din punct de vedere al culorii și consistenței: cel mai nou conținea materiale amestecate, eneolitice, din epoca bronzului și din perioada getică (sec. V-IV î.Hr.); cele două mai vechi, pornind de la - 1,20 - 1,30 m, formate dintr-un sol lutos, cu consistență dură, nu a conținut decât ceramică eneolitică, indicând astfel faptul că structura de apărare, săpată în timpul culturii Cucuteni, a fost scoasă din uz în aceeași etapă.

Note

- R. Munteanu, Gh. Dumitroaia, D. Garvăn, D. Nicola, L. Uță, Bodești de Jos, com. Bodești, jud. Neamț. Punct: Cetățuia Frumușica, în *Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2011*, București, 2012, p. 20; R. Munteanu, Gh. Dumitroaia, D. Garvăn, D. Nicola, Bodești de Jos, com. Bodești, jud. Neamț. Punct: Cetățuia Frumușica, în *Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2012*, București, 2013, p. 20-21.

Informații suplimentare online

[Raportul 5983 din cronica.cimec.ro](http://raportul5983.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.mapserver.cimec.ro)
